

LÉGATION ROYALE
DE GRÈCE

Monsieur V. Petalios

Yooape'lis 31

Athènes, Grèce

LÉGATION ROYALE
DE GRÈCE

16° Seobs.

Lepidium sativum

Εγένετο δέ τόπος από την ομάδα των Αρχαίων Ελλήνων που έπαιξαν στην Αθηναϊκή θέση την πρώτη φορά στην ιστορία της πόλης.

geor bdr, ððes s' iju 8ai ȝxocē.
ti ȝecgadæt ȝeƿesi la, օðarla ȝd.
oðaƿer ȝeofi iði 2eda ȝls, s' xi
oðora, ȝie ȝdomeatforla, s' 2i ȝi ȝd
ȝtre ȝetlols, ȝei ȝða ȝcƿorla fr.
oðlæsor ið ȝeli ȝeƿiƿer, ȝui ȝleƿi
aðkær, ȝoor ȝrojer ȝia ȝcƿyðea
ða bdr ȝea, ȝræpilæt ȝel ȝra.
mæsse օta 2a' ȝes ȝepa օnly ȝodile
Nai d. ȝitl' օni ȝæredere ȝred,
ȝræpædi ȝða ȝoða ȝer ȝjōree
ȝræpæri s' ȝeƿiƿla

Páez

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

«Τὴν τελευταίαν δικαιείαν ἐπολεμεύθησαν ἀνθρώποι ὀποιούχοι· τες εἰς δόλα τὰ πάλλα ἐπαγγέλματα κατά μεράλην πλειονουμηφίαν».

ΠΙΠΙΝΕΑΗΣ

Οδόποτα ἐπακράτησε πλήρης γνησιός και ἀπόλυτος ἑπιβολής εἰς τὸν τόπον αὐτόν. Καὶ τούτο ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ. Εἶναι χρονία πάθησις τοῦ σκοπού μας τὸ ἀδιάκοπο γκρίνιασμα, τὸ ἡμερῆμαρον τοῦ "Ἑλλήνος δὲν ἔχει τὸ ταῖρο του." Οὐλοὶ οἱ λαοὶ ἔχουν καὶ τὰς καλές τους καθίς καὶ τὰς καλές τους νέας. Τὰ νεόρα τοῦ Ρωμαϊκοῦ δύναται ή τοῦ ὄφου; η τοῦ βάθους. Πρὸ παντὸς σρνιδεῖ τίνεται σκυλί μανάρι καὶ σωρτὸς πικαριμύδηλο μπροστά σὲ μία πραγματική ἀρχή. Στὴν "Ἑλλαδες σήμερα τα εννέα δικτα τῶν δημοσίων ἀνδρών είναι χρωμοπημένοι ἀπὸ πάσσον· Ή φλερτάρι μας θυμός καὶ η κομματική μας νόρη, δέν μάς ἀφήνει καιρό νὰ ίδεσμε τὸ το σκαρφώντας γέρω μας. "Εκείνο πού λειπει ἐπ'" τὸν τόπο μας είναν τὸ κατ' ἑδογήν πρακτικό μακρό. "Αναργύρια πνευματική καὶ κυκλική ἥκεις. Καὶ ὁ σύγχοτος: τανάκης Τῶν ακρενίων συγένει της τὴν κατάκτησην τῆς ἀργής." Όσο προχωρεῖ κανεὶς πειο φύλο τοῦ καὶ τὸν πλάνον για τὴν κατάκτηση μας ὡς σύνολο λαού. Κορίκη στὸ ιστορικὸ μας μποτ. "Εδεῖ καὶ λίγες μέρες περακολουθοῦν στὸν Ἀθηναϊκό Τύπο καὶ ίδειτέρως στὴν ἀπογευματική «Εστία» μίαν προσωπικήν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ κ. Γ. Πιπινέλη τοῦ προσγεύθεντος ἀσχετοῦς εἰς πρόσδορον θύσηρον, πρέσβον δηλ. ἀπὸ κατέρριψη χαρηγιλάτηρο δικῆθ. Τὸ θύρακ είναι ὄγδος, ἀηδέστερον. Νομίζει ἡ ἀλλήρη ἀργηματίς, ἡ τε καὶ σωροσύνη ἔχει καὶ πολλάκις ἀνθυπολούμενον ἀκρούης σὲ τὸ ἀντηγνωτεῖον εἰναι: η ἀφαίτης η ἀλλαροφοροὶ γιας νὰ σρόβει τὴν ἀλήθεια. Εἰδικήρια γράφουσαν, τὸ θύρακ μετό μᾶς πακοράμωντα. Μὲ καγένεια ποτὲ δὲ μᾶς συνίδεσσα σίονδηποτε συμφέρον. Μέσος ἀπὸ τὸ καρίνη της, ζωῆς δυράκια δραπετεῖ σφραγιστηρέοντος, καὶ ἡ δοκιμή τῆς ἀντογῆς μας κρήτης παρεσόδετον ἀπὸ τὸ ἀπρέπει, μῶς δὲν μπορεῖ εἴκοσια καὶ καθίνεις νὰ μᾶς κατηγορήσῃ εἰς παροιῆμάνη.

"Ο κ. Πιπινέλης, καὶ ἄλλην φορίν τὸ τονίσαμε αὐτῷ, είναι μὲν ἀπὸ τὶς παγκλητορεῖς καὶ δουκατωρεῖς διέξεις ποὺ εἶχε νὰ ἀπέβαινῃ δὲ τόπος αὐτὸς. Χαρτάρια εἰς τέλους ἀπὸ θρύλους καὶ βαρνικικ. "Ἄς ἀφήσουμε νὰ μαλλιοτραβιδισθεῖται οἱ φραγκάκι τῶν χώρων, δέν θη τοὺς ἀκολουθούμενους. Πολλές φορίς σταράτα τὰ ξενιγηράδειρε, οὐδέποτε ἔκαμε μαλλιάσθητον παραπτησού τοῦ ἀλόγου, τὸ σκαρί. Εἰς τὴν παρούσαν δύναται περίπτωσιν νοιουμένου ὑποχρέωμαν πρὸς τὸν Βερσί, τὸν ἀποτόμον μας καὶ ίδιωτερο πόρο, τὸν ἔργο Σόμαντον καὶ προσθόντα λαον τῆς Βερσίου "Ἑλλάδος, νὰ τοῦ πούμε τὴν ἀλήθεια ὡς πρός τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Πιπινέλη.

Τὴν μαγιλῆν γραφρήν ποὺ γράφεις δὲ λαος στὸ 1909, αὐτὸς δὲν είναι ιστορικὴ ἀλήθεια, οὐδεὶς ἄλλος μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ νὰ τὴν ειπενταύτην προχρόνον δ. κ. Πιπινέλης. "Ομιλούμενος ίσως λίγο ἀπόλυτα ἀλλὰ εἴναι ἐπιστρητὴς ἀλήθεια. Είναι ἀπεριγράπτος η κολοσσαία φύσειρ ποὺ θαίσταται δὲ πολιτικός μας κόσμος. "Ἐπλησιάσαμε καὶ γνωρίσαμε τὸ σύνολον σχεδόν τῶν "Ἑλλήνων πολιτικῶν, δὲν τοὺς τῶν παρατάξεων καὶ δὲν τοὺς τῶν καταθέμνουσεν, μπορεῖ νὰ είναι λαρπροί κύριοι, ἀλλὰ μυρίζουν ἀπὸ μακρού κακού παρελθόν, τὸ "Ἑλλάς ουσίαι απολ-

τον ἀνάγκην πολειτικοῦ μὲ τὸ πλάσμα τῆς κανονιόριτες ψυχῆς, τῶν συγγρυπονεμάνων ἀντιλήψεων. Μέχις κραιτεῖται ὁ δενατός ἄλλα καὶ ὁ καλός, δὲ εὖθας ἄλλα καὶ ὁ δικριτός. "Μὲ τοσούτον μόνον τοις κ. Πιπινέλην δραματιζόμεθα,

"Ἐπλεσθῇ δ ἀνθρώπος αὐτὸς γιὰ ἀργητής της Ἐλληνικῆς νοσούλας πα ταργαρέσσεις, ἐπλεσθῇ γιὰ ἀνοκαντήσεις τῆς Ἑλλάδος. Η γοντάξι της παγαλοφούσας του είναι καταφράγης. "Ἐπονοῦσθε ὅλα τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ τόπου μας έχει συλληγομένος σχιζώδες καὶ ακαταδηλωτούς.

"Δέν μπορεῖται νὰ νοιώσεται, φίλε μου, μὲ θέλει πρὸς ημέραν, πόσο κουράστηκα νὰ πείσω τὴν Κυδένηση νὰ μὴ διανεργήση τὸν προδικούρο μου αὐτόν. Τὴν ειλικρίνεια τῶν λεγομένων τοῦ τὴν δέσδημα κανεὶς μέσα στὸ μάτι του, τὰ μαγάλα καὶ ἀκροφοτικά μάτια του, τὰ γεράτα ιππετέρων ἀπειγαντικ. "Οχι δ κ. Πιπινέλης διν είναι μιτρότητες, είναι απὸ τὰ ιαγορότερα ἀλληγορικά κινητά.

"Τὸ δροσιτροφονόμια γηιτ., οἱ ἀποχωριστικοί κομματικοί, ἀπὸ τὸ διττούν τοῦτο δημος πρὸς τὸ σύρρονα λαον τῆς Βερσίου "Ἑλλάδος. Η ἀπόκοντος τῆς Ἀθηναϊκῆς καμπείλας είναι ἀδύνατον νὰ πούμε μὲ τὰς ἀναθηματίσεις τῆς τὴν ἀνατέλλουσαν ἐλληνικήν δέξιαν. Είναι ἀστερον, κύριος τῆς Ἀθηναϊκῆς τούκνας, νὰ πατασθεῖ κανεὶς διτ. γιὰ νὰ ἀναδυμένην πρέπει νι ωρολιθ. "Εχει η ἀτυχής χύρως μαρεβίδες τοιστούσων λυμεώνων τοῦ Δημοκρίτου Ταράσου.

"Η πανώλης τῆς "Ἑλληνικῆς προσδού, είναι τὸ σκληροτρέχγολον ἀνοήτων μονιμοτομένων ἀνθρωπαρίων τῆς ἀπετηρίδος καὶ τῆς οισιᾶς προκαγγήλης.

"Οὐκ ἀπὸ οποιοσδέποτε στρατηγὸν ἄλλα ἀπὸ ἀλήτηρην δικτάτορα ἀνύψωσε δ Ἰταλίκος Δαῦς τῶν Μπαντο Μουσολίνι. "Οριλόγων περὶ πειράς ἄλλα δεργοῦν διτ. δ Ντόλφους καὶ δ Ἰκαΐμπελ εἰς ἡλικίαν 35 ἐπὸν εἰσόν τίνει πανέδεξαι ἐνώ δὲν δέν περὶ δ μὲν πρότοις ὑπάλληλος συνατακτηριῶν δὲ δευτερος ἡγεμονικὸς δικαληγόλος. Είναι πράγματι δομιλαντος η θίσης τοῦ προσθεντατο ποδὲ δεδοῦ στὸν κ. Πιπινέλην ἀνατη τῆς ἀξίας του. Εἰς τὴν προσεχὴ αὔριεν θα φανῇ τὸ πνευματικὸν τοῦ μαγαλεον καὶ η ζωογόνος καὶ δημιουργικὴ πνοή τοῦ διοικητικῶν τὴν Εἰλίδα.

"Ο κ. Πιπινέλης ἀποτελεῖ φυιόρεμον διὰ τὴν συγγραφον "Ἑλλάδη.

Γεωργίος Τσιγκόπειος

81. Σειρ. Σογγερίς Ανοιγματική
10-7-25 Οιστριγ

